

Τριώδιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Τρίτῃ Πρωΐ

Τῇ Τρίτῃ Α' Ἑβδομάδος εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μηναιὸν - ΤΗΙ IB' ΜΑΡΤΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους τῆς

Σιγριανῆς

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευτον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλουῖα. Αλληλουῖα. Αλληλουῖα.

Τοῦ Ὁρολογίου ---

Ὑμνοι Τριαδικοί

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρᾶν σε μὴ τολμῶντα τὰ Χερουβεὶμ,
ἰπτάμενα κραυγάζει ἀλαλαγμῶ, τὸ ἔνθεον
μέλος τῆς Τρισαγίας φωνῆς, μεθ' ὧν καὶ
ἡμεῖς βοῶμεν οἱ ἁμαρτωλοί· Ἅγιος, Ἅγιος,
Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τοῦ
Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Εἰς οὐρανὸν τὰς καρδίας ἔχοντες,
Ἀγγελικὴν μιμησώμεθα τάξιν, καὶ ἐν φόβῳ

τῷ ἀδεκάστῳ προσπέσωμεν, ἐπινίκιον
ἀνακραζόντες αἶνον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ
ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις τῶν Ἀγίων σῶσον
ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Κατακαμπτόμενοι τῷ πλήθει, τῶν
πταισμάτων ἡμῶν, καὶ μὴ τολμῶντες
ἀτενίσαι τῷ ὕψει σου, τὴν ψυχὴν σὺν τῷ
σώματι κλίναντες, μετὰ Ἀγγέλων τὸν ὕμνον
βοῶμέν σοι· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἰ ὁ Θεὸς
ἡμῶν. Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 10. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἡ πόρνη σοι προσπίπτω, ἵνα λάβω
τὴν ἄφεσιν, καὶ ἀντὶ μύρου, τὰ δάκρυα
ἐκ καρδίας, προσφέρω σοι Χριστέ ὁ Θεός,
ἵνα ὡς ἐκείνην οἰκτειρήσῃς με Σωτὴρ, καὶ
παράσχῃς ἱλασμόν ἁμαρτιῶν· ὡς αὕτη γὰρ
κραυγάζω σοι· Λύτρωσαί με τοῦ βορβόρου
τῶν ἔργων μου.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, τὴν φοβεράν,
ἐννοοῦσα ψυχὴ μου, γρηγόρησον,
ἀνάπτουσα, λαμπάδα σου, ἐν ἐλαίῳ
φαιδρύνουσα· οὐ γὰρ οἶδας πότε, πρὸς
σὲ ἐπελεύσεται, ἡ φωνὴ ἡ λέγουσα· Ἴδου
ὁ Νυμφίος σου. Βλέπε οὖν ψυχὴ μου, μὴ
νυστάξης καὶ μείνης, ἔξωθεν κρούουσα,
ὡς αἱ πέντε Παρθένοι, ἀλλ' ἀγρύπνως
καρτέρησον, ἵνα ὑπαντήσῃς Χριστῷ τῷ Θεῷ,

ἐν ἐλαίῳ πίονι, καὶ δώῃ σοι, τὸν νυμφῶνα
τὸν θεῖον τῆς δόξης αὐτοῦ.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸ ἀσάλευτον στήριγμα, τὸ τῆς πίστεως,
καὶ σεβάσμιον δώρημα, τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν
πιστοί. Χαῖρε ἡ τὴν πέτραν τῆς ζωῆς, ἐν
γαστρὶ σου χωρήσασα, χαῖρε τῶν περάτων ἡ
ἐλπίς, θλιβομένων ἀντίληψις, χαῖρε Νύμφη
ἀνύμφευτε.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 8. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'.

Ὑπερευλογημένη ἡ χάρις, τῆς
πανσέπτου Νηστείας· Μωϋσῆς γὰρ δι' αὐτῆς
ἐδοξάσθη, καὶ Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἐν
πλαξίν ὑπέδέξατο, τοῦ πυρὸς δυνατώτεροι,
Παῖδες νέοι ἀνεδείχθησαν. Ἐν αὐτῇ
οὖν κατασβέσωμεν, τῆς σαρκὸς πάθη
φλογίζοντα, Χριστῷ τῷ Σωτῆρι βοῶντες·
Ἐπιστροφὴν ἡμῖν πᾶσι δώρησαι, καὶ ῥῦσαι
τῆς γεέννης.

Δόξα. **Ἐτερον.**

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Μετανοίας ἐφέστηκε καιρὸς, ἐγκρατείας
ἐπίδειξαι καρποὺς ὧ ψυχῇ μου, βλέψον
πρὸς τοὺς πρὶν μετανοήσαντας, κράξον τῷ
Χριστῷ· Ἠμαρτον σῶσόν με, ὡς ἔσωσας
Δέσποτα, Τελώνην στενάξαντα, ἐκ καρδίας
Ἀγαθέ, ὁ μόνος ὑπάρχων πολυέλεος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος β'. Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Προστασία θερμὴ Χριστιανῶν, τὸν Υἱόν
σου ἰκέτευε ἀεὶ Θεοτόκε, πάσης κακουργίας
καὶ δεινότητος, ῥύσασθαι ἡμᾶς τοῦ
πολεμήτορος, καὶ δοῦναι συγχώρησιν ἡμῖν,
ὧν ἡμάρτομεν, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρῶν,
ταῖς σαῖς ἰκεσίαις Μητροπάρθενε.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 9. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου - -

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. α'.

Κύριε, τὴν σωτήριον ἐγκράτειαν
δισημερεύοντες, βοῶμέν σοι· Κατάνυξον
ἡμῶν τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, καὶ
πρόσδεξαι τὰς ἐν φόβῳ εὐχὰς ἡμῶν,
παρέχων ἡμῖν εὐδρομον τὸ τῆς Νηστείας
στάδιον, ἱλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἡ τὸ Ἄνθος τὸ θεῖον, ρίζα βλαστήσασα,
κιβωτὲ καὶ λυχνία, καὶ στάμνε πάγχρυσε,
ἀγία τράπεζα ζωῆς, τὸν ἄρτον φέρουσα,
ὡς Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἐκδυσώπησον αὐτόν,
σὺν τῷ ἁγίῳ Προδρόμῳ, τοῦ οἰκτειρῆσαι καὶ
σῶσαι, τοὺς Θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν

σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσκει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν

δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,

ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ, τοῦ σαρκὶ φανέντος ἵχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν, τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ προτετύπωτο.

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων, καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος Φαραῶ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς θάλασσαν.

Θεοῦ, τοῦ σαρκὶ φανέντος ἵχνεσιν, ἐπηκολούθησας, τῇ εὐσεβείᾳ Πάτερ πυρωθεὶς, ὡς ἐντεῦθεν τὴν κλῆσιν πλουτεῖν,

τὴν ἀληθῶς φερώνυμον, ὡς τῇ προνοίᾳ
προτετύπωτο.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Ἐθέλχθης, ποθεινοτάτῳ ἔρωτι, τῷ
τοῦ Δεσπότη σου, καταφρονήσας πόθου
κοσμικοῦ, συγκραθεὶς δὲ τῇ θείᾳ στοργῇ,
βιωτικὴν τερπνότητα, οὐδὲν ἡγήσω
Παρμακάριστε.

Δόξα.

Ὁρμήσας, θηριωδῶς ἐδίωξε, Λέων
ὁ τύραννος, τοὺς ἐκλεκτοὺς, μὴ φέρων
καθορᾶν, σεβομένους εἰκόνα Χριστοῦ, μεθ'
ῶν καὶ σὲ Θεόφανες, ὑπερορία κατεδίκασεν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως, τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας
Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς
ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

(διαβαστά)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΩΙΔΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν· δόξα σοι.

Πρόσεχε οὐρανέ, καὶ λαλήσω, καὶ
ἀκουέτω ἡ γῆ ρήματα ἐκ στόματός μου.

Προσδοκάσθω ὡς ὑετὸς τὸ ἀπόφθεγμα
μου, καὶ καταβήτω ὡς δρόσος τὰ ρήματά
μου, ὡς ὄμβρος ἐπ' ἄγρωστιν καὶ ὡσεὶ
νιφετὸς ἐπὶ χόρτον.

Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου ἐκάλεσα· δότε
μεγαλωσύνην τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεός, ἀληθινὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, καὶ πᾶσαι
αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ κρίσεις.

Θεὸς πιστός, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία,
δίκαιος καὶ ὁσιος Κύριος.

Ἠμάρτοσαν οὐκ αὐτῷ τέκνα μωμητά,
γενεὰ σκολιὰ καὶ διεστραμμένη. Ταῦτα
Κυρίῳ ἀνταποδίδετε;

Οὗτος λαὸς μωρὸς καὶ οὐχὶ σοφός; οὐκ
αὐτὸς οὗτός σου πατὴρ ἐκτήσατό σε καὶ
ἐποίησέ σε καὶ ἔπλασέ σε;

Μνήσθητε ἡμέρας αἰῶνος, σύνετε ἔτη
γενεᾶς γενεῶν.

Ἐπερώτησον τὸν πατέρα σου, καὶ
ἀναγγελεῖ σοι, τοὺς πρεσβυτέρους σου, καὶ
ἐροῦσί σοι.

Ὅτε διεμέριζεν ὁ Ὑψιστος ἔθνη, ὡς
διέσπειρεν υἱοὺς Ἀδάμ, ἔστησεν ὅρια ἐθνῶν
κατὰ ἀριθμὸν ἀγγέλων Θεοῦ,

Καὶ ἐγενήθη μερίς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ
Ἰακώβ, σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ
Ἰσραήλ.

Αὐτάρκησεν αὐτὸν ἐν γῇ ἐρήμῳ, ἐν
δίψει καύματος ἐν γῇ ἀνύδρῳ· ἐκύκλωσεν
αὐτὸν καὶ ἐπαίδευσεν αὐτὸν καὶ διεφύλαξεν
αὐτὸν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ.

Ὡς ἀετὸς σκεπάσαι νοσσιὰν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ τοῖς νεοσσοῖς αὐτοῦ ἐπεπόθησε, διεῖς
τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐδέξατο αὐτοὺς καὶ
ἀνέλαβεν αὐτοὺς ἐπὶ τῷ μεταφρένων αὐτοῦ.

Κύριος μόνος ἦγεν αὐτοὺς καὶ οὐκ ἦν
μετ' αὐτῶν θεὸς ἄλλότριος.

Ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἰσχὺν τῆς
γῆς, ἐψώμισεν αὐτοὺς γενήματα ἀγρῶν.

Ἐθήλασαν μέλι ἐκ πέτρας καὶ ἔλαιον ἐκ
στερεᾶς πέτρας,

Βούτυρον βοῶν καὶ γάλα προβάτων
μετὰ στέατος ἀρνῶν καὶ κριῶν, υἰῶν
ταύρων καὶ τράγων, μετὰ στέατος νεφρῶν
πυροῦ, καὶ αἷμα σταφυλῆς ἔπιον οἶνον.

Καὶ ἔφαγεν Ἰακώβ καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ
ἀπελάκτισεν ὁ ἡγαπημένος, ἐλιπάνθη,
ἐπαχύνθη, ἐπλατύνθη· καὶ ἐγκατέλιπε τὸν
Θεὸν τὸν ποιήσαντα αὐτὸν καὶ ἀπέστη ἀπὸ
Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

Παρῳξυνάν με ἐπ' ἄλλοτρίοις, ἐν
βδελύγμασιν αὐτῶν ἐξεπίκρανάν με.

Ἔθυσαν δαιμονίοις καὶ οὐ Θεῷ, θεοῖς,
οἷς οὐκ ἤδεισαν· καινοὶ καὶ πρόσφατοι
ἦκασιν, οὓς οὐκ ἤδεισαν οἱ πατέρες αὐτῶν.

Θεὸν τὸν γεννήσαντά σε ἐγκατέλιπες
καὶ ἐπελάθου Θεοῦ τοῦ τρέφοντός σε.

Καὶ εἶδε Κύριος καὶ ἐζήλωσε καὶ
παρῳξύνθη δι' ὀργὴν υἰῶν αὐτοῦ καὶ
θυγατέρων.

Καὶ εἶπεν· Ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν
μου ἀπ' αὐτῶν καὶ δείξω τί ἔσται αὐτοῖς ἐπ'
ἐσχάτων ἡμερῶν· ὅτι γενεὰ ἐξεστραμμένη
ἐστίν, υἱοί, οἷς οὐκ ἔστι πίστις ἐν αὐτοῖς.

Αὐτοὶ παρεζήλωσάν με ἐπ' οὐ Θεῷ,
παρώργισάν με ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν·
κἀγὼ παραζηλώσω αὐτοὺς ἐπ' οὐκ ἔθνει,
ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιῶ αὐτούς.

Ὅτι πῦρ ἐκκέκασται ἐκ τοῦ θυμοῦ
μου, καυθήσεται ἕως ἄδου κατωτάτου,
καταφάγεται γῆν καὶ τὰ γενήματα αὐτῆς,
φλέξει θεμέλια ὀρέων.

Συνάξω εἰς αὐτοὺς κακὰ καὶ τὰ βέλη
μου συντελέσω εἰς αὐτούς.

Τηκόμενοι λιμῷ καὶ βρώσει ὀρνέων
καὶ ὀπισθότονος ἀνίατος· ὀδόντας θηρίων

ἐξαποστελῶ εἰς αὐτοὺς μετὰ θυμοῦ
συρόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Ἐξωθεν ἀτεκνώσει αὐτοὺς μάχαιρα
καὶ ἐκ τῶν ταμιείων φόβος· νεανίσκος σὺν
παρθένῳ, θηλάζων μετὰ καθεστηκότος
πρεσβυτέρου.

Εἶπα· Διασπερῶ αὐτούς, παύσω δὲ ἐξ
ἀνθρώπων τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

Εἰ μὴ δι' ὀργὴν ἐχθρῶν, ἵνα μὴ
μακροχρονίσωσι, καὶ ἵνα μὴ συνεπιθῶνται
οἱ ὑπεναντίοι.

Μὴ εἴπωσιν· Ἡ χεὶρ ἡμῶν ἡ ὑψηλὴ καὶ
οὐχὶ Κύριος ἐποίησε ταῦτα πάντα.

Ὅτι ἔθνος ἀπολωλεκὸς βουλήν ἐστι,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ἐπιστήμη καὶ οὐκ
ἐφρόνησαν συνιέναι.

Ταῦτα πάντα καταδεξάσθωσαν εἰς τὸν
ἐπιόντα χρόνον.

Πῶς διώξεται εἰς χιλίους καὶ δύο
μετακινήσουσι μυριάδας, εἰ μὴ ὁ Θεὸς
ἀπέδοτο αὐτοὺς καὶ Κύριος παρέδωκεν
αὐτούς;

Οὐ γὰρ εἰσὶν οἱ θεοὶ αὐτῶν ὡς ὁ Θεὸς
ἡμῶν· οἱ δὲ ἐχθροὶ ἡμῶν ἀνόητοι.

Ἐκ γὰρ ἀμπέλων Σοδόμων ἡ ἄμπελος
αὐτῶν, καὶ ἡ κληματὶς αὐτῶν ἐκ Γομόρρας·
ἡ σταφυλὴ αὐτῶν σταφυλὴ χολῆς, βότρυς
πικρίας αὐτοῖς.

Θυμὸς δρακόντων ὁ οἶνος αὐτῶν καὶ
θυμὸς ἀσπίδων ἀνίατος.

Οὐκ ἰδοὺ ταῦτα συνῆκται παρ' ἐμοὶ καὶ
ἐσφράγισται ἐν τοῖς θησαυροῖς μου;

Ἐν ἡμέρᾳ ἐκδικήσεως ἀνταποδώσω,
ἐν καιρῷ, ὅταν σφαλῇ ὁ ποὺς αὐτῶν, ὅτι

ἐγγὺς ἡμέρα ἀπωλείας αὐτοῖς, καὶ πάρεστιν ἔτοιμα ὑμῖν.

Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

Εἶδε γὰρ παραλελυμένους αὐτοὺς καὶ ἐκλελοιπότας ἐν ἐπαγωγῇ καὶ παρειμένους.

Καὶ εἶπε Κύριος· Ποῦ εἰσιν οἱ θεοὶ αὐτῶν, ἐφ' οἷς ἐπεποίθειςαν ἐπ' αὐτοῖς;

Ὡν τὸ στέαρ τῶν θυσιῶν αὐτῶν ἡσθίετε καὶ ἐπίνετε τὸν οἶνον τῶν σπονδῶν αὐτῶν; Ἀναστήτωσαν καὶ βοηθησάτωσαν ὑμῖν καὶ γεννηθήτωσαν ὑμῖν σκεπασταί.

Ἴδετε ἴδετε ὅτι ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ ἀποκτενῶ καὶ ζῆν ποιήσω, πατάξω καὶ γὰρ ἰάσομαι, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἐξελεῖται ἐκ τῶν χειρῶν μου.

Ὅτι ἀρῶ εἰς τὸν οὐρανὸν τὴν χειρὰ μου καὶ ὁμοῦμαι τῇ δεξιᾷ μου καὶ ἐρῶ· ζῶ ἐγὼ εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὅτι παροξυνῶ ὡς ἀστραπὴν τὴν μάχαιράν μου, καὶ ἀνθέξεται κρίματος ἡ χεὶρ μου, καὶ ἀποδώσω δίκην τοῖς ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσί με ἀνταποδώσω.

Μεθύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματος, καὶ ἡ μάχαιρά μου φάγεται κρέα, ἀφ' αἵματος τραυματιῶν καὶ αἰχμαλωσίας, ἀπὸ κεφαλῆς ἀρχόντων ἐθνῶν.

Εὐφράνθητε, οὐρανοί, ἅμα αὐτῷ, καὶ προσκυνήσατωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ.

Εὐφράνθητε, ἔθνη μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐνισχυσάτωσαν αὐτῷ πάντες υἱοὶ Θεοῦ· ὅτι τὸ αἷμα τῶν υἱῶν αὐτοῦ ἐκδικᾶται, καὶ ἐκδικήσει καὶ ἀνταποδώσει δίκην τοῖς

ἐχθροῖς καὶ τοῖς μισοῦσιν ἀνταποδώσει, καὶ ἐκκαθαριεῖ Κύριος τὴν γῆν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ β'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι, ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας, καὶ ἐν ἐρήμῳ κορέσας, Ἰσραηλίτην λαόν, καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ πέτρας πηγάσας τοῖς βροτοῖς, ἵνα τὸν πάλαι τῇ φθορᾷ, πεπτωκότα φορέσας, ἐλκύσω πρὸς ἑμαυτόν, δι' ἄφατον ἔλεος. (δὶς)

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦψον, γρηγόρησον, στέναξον δάκρυσον, διὰ νηστείας, ὅλον τῆς ἀμαρτίας τὸν φόρτον ψυχὴ ἀπόρριψον, τῇ θερμῇ μετανοίᾳ, ἀπόφυγε τὸ πῦρ, καὶ διὰ πένθους τῶν παθῶν, τὸν πενθήρη χιτῶνα διάρρηξον, τὴν στολὴν τὴν θείαν λαμβάνουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὅρει προσέλθωμεν, ἀρίστων πράξεων, διὰ νηστείας πάντες, τὰς χαμαιζήλους λιπόντες, τῶν ἡδονῶν προσβολάς, καὶ εἰς γνόφον εἰσδύντες, σεπτῶν θεωριῶν, μόνον ὀψώμεθα Χριστοῦ, τὸ ἐράσιμον κάλλος, θεούμενοι μυστικῶς, θείαις ἀναβάσεσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οἱμοι! τί γένωμαι; τί διαπράξωμαι; τὴν ἀμαρτίαν πράττων, καὶ τὸν Δεσπότην οὐ φρίττων, ὁ ἀσυνείδητος; διὰ τοῦτο πρὸ δίκης κατάδικός εἰμι. Δικαιοκρίτα Ἀγαθέ, ἐπιστρέψας με σῶσον, τὸν ὑπὲρ πάντας βροτούς, σὲ παραπικράναντα.

Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ αγεώργητος, γῇ ἢ βλαστήσασα,
τὸν τοῦ παντὸς τροφέα, τὸν ὑπανοίγοντα
χεῖρα, καὶ εὐδοκία τῇ αὐτοῦ, ἐμπιπλῶντα
πᾶν ζῶον, ἰσχυῖ θεϊκῇ, στήριζον ἄρτω
ζωτικῷ, παρειμένας καρδίας, τῷ κόρῳ τῶν
δυσχερῶν, ἡμῶν παραπτώσεων.

Τοῦ Τριωδίου - -

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ β'. Ἦχος πλ. α'. Ἰδετε, ἴδετε

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεῦτε συνέλθωμεν, ἐν τῷ ταμείῳ τῆς
ψυχῆς, Κυρίῳ τὰς εὐχὰς ἀποδιδόντες,
καὶ βοῶντες· Πάτερ ὁ ἐν οὐρανοῖς, τὰ
ὀφειλήματα ἡμῶν, ἄνες καὶ ἄφες, ὥς μόνος
εὐσπλαγχνος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ τῆς ψυχῆς ἡμῶν, ἐν τῇ νηστείᾳ
ἱλαρόν, δεικνύντες μὴ στυγνάσωμεν, τὴν
τῶν πεποθημένων ἡμερῶν ἐναλλαγὴν,
ὥς ἐκλάμπουσιν ἡμῖν, τῆς εὐσεβείας τὰ
κατορθώματα.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Ἀναρχε ἄκτιστε, ἡ τρισὺπόστατος
Μονάς, Κυρία Βασιλεία τῶν αἰώνων, σὲ
δοξάζει τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, πληθὺς Ἀγγέλων, καὶ πᾶσα φύσις
βροτῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ τὸ πανάρετον κλέος, τοῦ γένους
ἡμῶν ὑμνοῦμεν· διὰ σοῦ γὰρ ἐθεώθημεν
Παρθένε· καὶ γὰρ ἔτεκες ἡμῖν τὸν Σωτῆρα
καὶ Θεόν, Χριστὸν τὸν λύσαντα, τῆς
κατάρας ἡμᾶς.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τίς πῦρ ἀπέσβεσε; τίς φράττει στόματα
θηρίων; Νηστεία ἢ τοὺς Παῖδας, ἐκ καμίνου
ῥυσαμένη, καὶ Προφήτην Δανιήλ, ἐκ
λεόντων τῆς βορᾶς, ἦν ἀσπασώμεθα, καὶ
ἡμεῖς ἀδελφοί.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Ἰδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός, ὁ σὰρκα
ἐνδυσάμενος, βουλήσει ἐκουσία, ἵνα σώσω
τὸν Ἀδάμ, τὸν ἐκ πλάνης πεσόντα, τῇ
παραβάσει διὰ τοῦ ὄφους.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδιὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστιν
Ἅγιος, πλην σοῦ φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὠράθης
Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, τῷ
ποθουμένῳ μακάριε, διό σου τὴν ἔνδοξον
μνήμην γεραίρομεν.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανούς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἅκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Φωτὸς τοῦ θείου, πεπλησμένος ὠράθης
Θεόφανες, δι' ἀγάπης συγκραθεῖς, τῷ
ποθουμένῳ μακάριε, διό σου τὴν ἔνδοξον
μνήμην γεραίρομεν.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Απαγορεύσας, τὰ δυσσεβῆ τοῦ Λέοντος
δόγματα, τοὺς θεσμοὺς πανευσεβῶς τῆς
Ἐκκλησίας ἐκράτυνας· διὸ σε τοῖς θαύμασι,
Χριστὸς ἐδόξασε.

Δόξα.

Νενευρωμένη, δι' ἐλπίδος καὶ πίστεως
Ὅσιε, σοῦ σαρκὸς τὸ ἀσθενές, ψυχὴ
στερρότητι ῥώννυσι, Θεῷ οἰκειώσασα, σῶμα
ὁμόδουλον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα
κῆσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς,
κλονούμενόν με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔχω
Ἀχραντε, πλὴν σου βοήθειαν.

Ὁ Εἰρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς,
ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἐστὶν
Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνητος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον προσκεκτημένος,
δόγμα ἄθεον ἀπεβδελύξω, καὶ κινδύνους
πολυτρόποις ὠμίλησας, ὑπερορίαις ἀδίκως
στελλόμενος, καὶ εὐσεβῶς παμμάκαρ
τελειούμενος, Πάτερ Θεόφανες, Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ
γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς
ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον
Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου
φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν
ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡιδὴ δ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ οὐράνιος ἡτοίμασται βασιλεία,
ὡς, Ἀθλητῇ σοι ἔνδοξε· τῆς γὰρ ἐπιγείου,

χαίρων μετετέθης σκηνῆς, βοῶν τῷ
Δεσπότη σου· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δυνάμις μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Στεφανηφόρος Θεόφανες ἀνεδείχθης·
τὸ γὰρ σεπτὸν εἰκόνισμα, Χριστοῦ θεοφόρε,
μάκαρ οὐκ ἡρνήσω τιμᾶν· διὸ καὶ ἀνέκραζες·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Μεθιστάμενος προστάγματι τοῦ
τυράννου, τοῦ δυσσεβοῦς ὁ Ὁσιος, σαρκὸς
ἀσθενείας, ὅλως οὐκ ἐφρόντισε, κραυγάζων
τῷ Κτίσαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δόξα.

Ἐμεγαλύνθης τοῖς θαύμασι Θεοφόρε·
ὁ γὰρ Χριστὸς ἡμεῖψατο σὲ τῆς καρτερίας·
ὅθεν καὶ ἰάματα πηγάζεις τοῖς χρήζουσιν,
ὥσπερ ἐκ πηγῆς ἱερῶτατε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε,
καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα
πάλιν· ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι
Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ε΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον
ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον,
ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει
ἀνυμνοῦντάς σε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν,
ὁ Ὁσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
ἐνφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Λόγῳ πανευσεβεῖ, ὀρθοδόξως ἐκήρυξεν,
ὁ Ὁσιος Θεοφάνης, τὸ τῆς πίστεως δόγμα,
τῷ Πνεύματι λαμπόμενος.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῆ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Πλοῦτον παντοδαπῇ, θεοφρόνως
διένειμας, προστάγματι τοῦ Δεσπότη, τοῖς
πενία συζῶσιν, ἐπόμενος Πανεύφημε.

Δόξα.

Ἐχων σου τὴν ψυχὴν, κατ' εἰκόνα τοῦ
Κτίσαντος, τὴν ἄχραντον τοῦ Δεσπότη,
προσεκύνεις Εἰκόνα, τῷ πόθῳ ἀσπαζόμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν
προβαλλόμεθα, σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα,
ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ Ϛ΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ῥέυσαντι αἵματι.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰθυνον, πρὸ ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε,
τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς
σου Πάτερ ἐξομαλίζων, ἦν συντόνως,
εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξιώσον.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ἰθυνον, πρὸ ἀρετὴν τὸν βίον μου Ὅσιε,
τὴν τῆς ἀσκήσεως τρίβον, ταῖς εὐχαῖς
σου Πάτερ ἐξομαλίζων, ἦν συντόνως,
εὐθυπορεῖν με μάκαρ ἀξιώσον.

Στίχ. Ὅσα ἡνξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Σωφρόνως, σοῦ τὴν ζωὴν διήνυσας
Ὅσιε, μετὰ φρονήσεως ἔσχες· σὺν ἀνδρείᾳ
γὰρ τὴν δικαιοσύνην, καὶ τῷ κύκλῳ, τῶν
ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος.

Δόξα.

Εὐκλείας μαρτυρικῆς ἐπέβης Θεόφανες,
τῆς Θεομήτορος Κόρης, καὶ Μαρτύρων
Πάτερ τοὺς χαρακτῆρας, ὡς τιμήσας, καὶ
τοῖς διώκταις ἀντιταξάμενος.

Καὶ νῦν. **Θεοδοκίον.**

ὦ θαῦμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων
καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν
τὰ σύμπαντα περιέποντα, ἀπειράνδρως,
συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησε.

Ὁ Εἰμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
σου ῥεύσαντι αἵματι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος πλ. δ'.

Φωτὶ οὐρανίῳ καταλάμπεται, σήμερον
αὕτη ἡ σκηνὴ· ἐν αὐτῇ γὰρ στρατιαί,
Ἀγγέλων ἀγάλλονται, σὺν αὐταῖς καὶ
Δικαίων, χοροὶ εὐφραίνονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ
τῶν Ἀθλοφόρων. Αὐτῶν ταῖς παρακλήσεσι,
κατάπεμψον τῷ κόσμῳ σου, τὴν εἰρήνην
Χριστέ, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναιίου.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ
Θεοφάνους τῆς Σιγριανῆς, τοῦ ἐν τῷ
μεγάλῳ ἀγρῷ κειμένου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Πάπα Ῥώμης τοῦ
Διαλόγου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος Φινεὲς ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ὁσιος καὶ Θεοφόρος
Πατὴρ ἡμῶν Συμεών, ὁ Νέος Θεολόγος, ἐν
εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ ζ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες
τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ
τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραυγάζον·
Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου
Κύριε.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ
ὁμοίωσιν, βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ
προσειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας·
Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου
δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸ κατ' εἰκόνα, σὺ κεκτημένος καὶ
ὁμοίωσιν, βίῳ λαμπροτάτῳ, Πάτερ
προσειληφώς, δι' ἀμφοτέρων ὑπερέλαμψας·
Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι
τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ
ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁμολογίας, σὺ τῷ στεφάνῳ Πάτερ
διέπρεψας, ἔργῳ διελέγξας λόγους τῶν
δυσσεβῶν, τοὺς πιστοὺς δὲ ἐβεβαίωσας·
Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Δόξα.

Νοῦ στερρότατη, ἐν προθυμίᾳ τὰς
τοῦ σώματος, Πάτερ, ἀλγηδόνας ἤνεγκας
καρτερῶς, εὐχαρίστως τῷ Δεσπότη σου·
Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ
Κύριος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ τοῦ ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον
σκήνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά,
Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· Εὐλογημένη
σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ
ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ
δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεώμενος Μάκαρ τὸ στερρόν, τῆς σῆς
ἐνστάσεως, Λέων ὁ τύρραννος, ὑπερορία
σε ἔπεμψε, πικροτάτη παμπόνηρος, ἐν
εὐφροσύνῃ δὲ βοῶν, ταύτην ὑπήνεγκας·

Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τὸ πρωτότυπον εἰδῶς, τὴν τῆς εἰκόνης τιμὴν διαβιβάζεσθαι, ἐπὶ τὸ στάδιον ἔδραμες, Ἀθλητὴς ὡς ἐννομώτατος, καὶ νικητὴς ἀναδειχθεὶς, στέφανον εἴληφας, ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐράνιον ἀντὶ τῆς ἐν γῇ, σκηνὴν σοι δέδωκεν, ὁ πάντων Κύριος, ἀντὶ στενωπέως· εὗρες γάρ, πλατυσμὸν ἀγαλλιάσεως, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, μετὰ Μαρτύρων βοῶν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλαμπρύνθης νοητῶ, τοῦ θεοῦ Πνεύματος, μάκαρ Θεόφανες· ὅθεν ἰάματα βρύεις νῦν, τοῖς ἐν πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ τὴν ἀγίαν σου σορὸν, πόθῳ γεραίρουσι, καὶ βοῶσι· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένε ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, σὺ τῆς

Θεότητος γέγονας, ἐνδιαίτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ, τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδὸς Ὠδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ η'. Ἦχος β'. Τὸν ἐν τῇ βάρῳ Μωσῆ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν

Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπνον ἀπώθου ψυχῇ, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, καὶ προθύμως γρηγόρει, πρὸς τὰς θείας ἐντολάς, ἐγγίζει ὁ Νυμφίος, λαμπαδηφόρος σπεῦσον, αὐτῷ προσυπαντήσαι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τραυματισθέντα δεινῶς, ἡδονῶν τῇ ῥομφαίᾳ, τῇ μοτώσει οἰκτίρμον, τῆς εὐσπλάγχχνου σου ῥοπῆς, ἰάτρευσόν με Λόγε, ὅπως σε εὐχαρίστως, δοξάζω εἰς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απὸ παθῶν βλαβερῶν, ἀπὸ φθόνου καὶ μίσους, ἀπὸ πάσης κακίας, ἐγκρατεύθητι ψυχῇ, σιτίοις τρεφομένη, τοῖς τὴν τρυφὴν τὴν ἄνω, αὐλῶς προξενούσι.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Ἀγνή, τῆς ψυχῆς μου τὰ ἔλκη, καὶ καρδίας τὰ πάθη, καὶ νοδὸς τὰς ἐκτροπὰς, θεράπευσον ὡς μόνη, ἁμαρτωλῶν βοηθός, καὶ πορθουμένων τεῖχος.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν ἐγκρατείᾳ ἅπαντες, τὰς ψυχὰς πτερώσαντες, ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐχὰς εὐπροσδέκτους, προσάξωμεν Κυρίῳ.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πνεῦμα τῆς κατανύξεως, λαβόντες δακρύσωμεν, πρὸς λύτρον ψυχῶν ἀνυμνολογοῦντες, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τριάς ἡ ὁμοούσιος, καὶ Μονὰς ἡ ἄκτιστος, καὶ πάντων Θεός, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰκετηρίαν ποίησον, ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε Πανάχραντε, ῥυσθῆναι παντοίων, πειρασμῶν καὶ κινδύνων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρυφὴν πλουσίου πτύσαντες, δεῦτε τῷ Λαζάρῳ συννηστεύσωμεν, ἵνα ἡμᾶς θάλψῃ, τοῦ Ἀβραὰμ ὁ κόλπος.

Αἰνοῦμεν, ἐὺλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός. Ἦχος πλ. α'.

Τὸν Ποιητὴν τῆς κτίσεως, ὃν φρίττουσιν
Ἄγγελοι, ὑμνεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὑψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τοῦ Ὁσίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ
ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος
ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τάς διεστώσας
φύσεις. Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄπαντα τὸν βίον σκορπίσας, τοῖς
δεομένοις Θεοφόρε, τὴν δικαιοσύνην σου
σαφῶς, ἀντικομίζῃ σοι ἀνατέλλουσιν,

ἀντὶ φθαρτῶν δρεπόμενος, τὰ δι' αἰῶνος διαμένοντα.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Νόσους θεραπεύεις Παμμάρκαρ, τοῦ Παρακλήτου τῇ δυνάμει, δαίμονας σαφῶς ἀπελαύνεις, τῇ ἐνεργείᾳ τούτου πανόλβιε· διὸ πιστοὶ θεώμενοι, σὲ θεοφόρε μακαρίζομεν.

Στίχ. Καὶ ἡγείρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Ἡ σὴ φωτοφόρος θεόφρον, τῆς μεταστάσεως ἡμέρα, πάντας προσκαλεῖται τοὺς πιστοὺς, πρὸς μετουσίαν τοῦ ἀγιάσματος, ἣν περ καὶ νῦν γηθόμενοι, ἐπιτελοῦμεν ἱερώτατε.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ. Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Νέμοις τὴν σὴν ἄφθονον χάριν, τῷ τῶν ἐπαίνων σου τοὺς λόγους, πλέξαντι θεόφρον προθύμως, ὁμότροπόν σοι ὥσπερ ὁμώνυμον, τοῦτον δεικνὺς πρεσβείαις σου, ταῖς εὐπροσδέκτοις ἱερώτατε.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ Λαοῦ σου, πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, ἰλεωσαμένη εὐμενῶς, ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος β'. Τῶν γηγενῶν τίς ἤκουσε.

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ᾤμωσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Τῶν γηγενῶν, τίς οὕτως ὀλισθήσας, Θεὸν παρώργισε ποτὲ; τίς ταῖς ὁρμαῖς τῆς κακίας ἐξηκολούθησε, καὶ καταγώγιον ᾤφθη τῆς ἀμαρτίας, ὥσπερ ἐγὼ ὁ τάλας; Ἀλλ' ὁ Θεός, ὁ θελητὴς τοῦ ἐλέους, σὺ με οἰκτεῖρον.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Θεοειδῶν, Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις, τὸν εὐδιάλλακτον Θεόν, ἐκδυσωπήσατε, σῶσαι ψυχὴν, εἰς πέλαγος, βιωτικῶν τε ἡδονῶν, καὶ τρικυμίας παθῶν χειμαζομένην, καὶ προσβολαῖς τῶν ἐναντίων, πνευμάτων κινδυνεύουσαν.

Στίχ. Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Δεῦρο ψυχὴ πτεροῖς κουφιζομένη, διὰ νηστείας ἀρετῶν, τῆς χαμαιζήλου κακίας ὑπεξανάστηθι, καὶ θεωρίαις ἐντρύφα, ταῖς φανωτάταις τρυφὴν ταῖς προξενούσαις τῶν ἀρετῶν, θεοειδῆς γενομένη, διὰ πίστεως.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τίς ἀκουστὰς ποιήσῃ τὰς αἰνέσεις, σοῦ τῆς τεκούσης ὑπὲρ νοῦν, τὸν αἰνετὸν καὶ Δεσπότην Ἀγνὴ καὶ Κύριον, ὃν ὑπεραινοῦσιν, Ἀγγέλων Ταξιαρχαί. Αὐτὸν

οὖν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ ἡμαρτηκότος,
Παρθένε ἀπειρογάμε.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος πλ. α'. Ἡσαΐα χόρευε

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις.

Ὁ καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἡ ἡμέρα, τῶν
σωτηριῶν, προσάξωμεν τῷ Θεῷ, δῶρα
ἀρετῶν, ἐν ᾧ ἀποθέμενοι, τὰ τοῦ σκότους,
ἔργα ἀδελφοί, ἐπενδυσώμεθα, ὅπλα φωτός,
καθὼς Παῦλος βοᾷ.

Στίχ. Τοῦ κατενθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δεῦτε ὡς ὁ Κύριος, ἐν νηστεία, εἴλε τὸν
ἐχθρόν, ἐν τούτῳ καὶ ἡμεῖς, θραύσωμεν
αὐτοῦ, τὰ βέλη καὶ ἔνεδρα. Ὅπισω μου
ὑπαγε Σατάν, ἕκαστος λέγοντες, ἐν τῷ
μέλλειν ἐκπειράζειν ἡμᾶς.

Δόξα. Τριαδικόν.

Ὁμοουσιότητι, ἀνυμνῶ σε, ἀναρχε
Τριάς, σεπτὴ ζωαρχικὴ, ἄτμητε Μονάς.
Πατὴρ ὁ ἀγέννητος, καὶ γεννητέ, Λόγε καὶ
Υἱέ, Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἡμᾶς σῶσον τοὺς
ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ νοῦν ὁ Τόκος σου, Θεομῆτορ·
ἄνευ γὰρ ἀνδρός, ἡ σύλληψις ἐν σοί, καὶ
παρθενικῶς, ἡ κύησις γέγονε· καὶ γὰρ
Θεὸς ἐστὶν ὁ τεχθεὶς, ὃν μεγαλύνοντες, σὲ
Παρθένε μακαρίζομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νηστεία προβάλλοντες, τῷ τῶν εὐχῶν,
ὀρει καὶ ἡμεῖς, καρδία καθαρά, ἴδωμεν
Θεόν, τὰς πλάκας δεχόμενοι, τῶν ἐντολῶν,

ἐνδον ὡς Μωσῆς, δόξη ἀστράπτοντες, τῷ
προσώπῳ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος πλ. α'.

Ἡσαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν
γαστρί, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα
αὐτῷ, ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον
μακαρίζομεν.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος πλ. δ'.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Φῶς ὑπάρχων Χριστέ, φώτισόν με ἐν σοί, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἶνοι. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις

αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεῖσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεαῖς αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός

σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χειρὰ σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,
ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν

ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος γ'.

Ἀρξώμεθα λαοί, τῆς ἀμώμου Νηστείας,
ἣτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, δουλεύσωμεν
τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἐλαίῳ εὐποιῆας, τὰς
κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἀγνείας τὰ
πρόσωπα νιψώμεθα, μὴ βαττολογήσωμεν,
ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν,
οὕτω βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτερῆσαι
ἡμᾶς.

Ἀρξώμεθα λαοί, τῆς ἀμώμου Νηστείας,
ἣτις ἐστὶ τῶν ψυχῶν σωτηρία, δουλεύσωμεν
τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, ἐλαίῳ εὐποιῆας, τὰς
κεφαλὰς ἀλείψωμεν, καὶ ὕδατι ἀγνείας τὰ
πρόσωπα νιψώμεθα, μὴ βαττολογήσωμεν,
ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἀλλ' ὡς ἐδιδάχθημεν,
οὕτω βοήσωμεν· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς
οὐρανοῖς, ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα
ἡμῶν, ὡς φιλόανθρωπος.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ

ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Βασιλέων καὶ τυράννων, τὸν φόβον
ἀπώσαντο οἱ Χριστοῦ Στρατιῶται,
καὶ εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως, αὐτὸν
ὡμολόγησαν, τὸν ἀπάντων Κύριον, Θεὸν
καὶ Βασιλέα, καὶ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν
δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ
καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστί.
Πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων
δούλων σου.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. **(μ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν στήριξον· τὰ ἔθνη πρᾶυνον· τὸν κόσμον εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχὴ τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μὴ μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὤραν.*

ἦ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων

Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)